

I. DISPOSICIONES XERAIS

MINISTERIO DE POLÍTICA TERRITORIAL E FUNCIÓN PÚBLICA

16041 *Real decreto 1400/2018, do 23 de novembro, polo que se aproba o Regulamento sobre seguridade nuclear en instalacións nucleares.*

A Directiva 2009/71/Euratom do Consello, do 25 xuño de 2009, pola que se establece un marco comunitario para a seguridade nuclear das instalacións nucleares, tiña como obxectivo establecer o dito marco para manter e promover a mellora continua da seguridade nuclear e a súa regulación e garantir que os Estados membros adoptasen as disposicións nacionais adecuadas para un alto nivel de seguridade nuclear na protección dos traballadores e do público en xeral contra os riscos que resultan das radiacións ionizantes procedentes de instalacións nucleares.

Na aplicación desta directiva debíanse ter en conta os principios fundamentais de seguridade establecidos polo Organismo Internacional de Enerxía Atómica, así como os traballos levados a cabo de forma conxunta polas autoridades de seguridade dos Estados membros con centrais nucleares no seo da Asociación de Reguladores Nacionais de Europa Occidental (WENRA), na cal se definiron moitos niveis de referencia de seguridade nuclear para os reactores de xeración eléctrica.

Posteriormente, tras o accidente ocorrido en marzo de 2011 na central nuclear xaponesa de Fukushima Daiichi, o Consello Europeo do 24 e 25 de marzo de 2011 encomendou á Comisión unha revisión do marco regulatorio existente en materia de seguridade nuclear e unha análise das melloras que sexan necesarias, produto das cales foi a proposta que deu lugar á Directiva 2014/87/Euratom do Consello, do 8 de xullo de 2014, que modifica a Directiva 2009/71/Euratom, do 25 de xuño de 2009, co fin de reforzar o marco regulador europeo en materia de seguridade nuclear.

Polo que se refire a España, a Lei 25/1964, do 29 de abril, sobre enerxía nuclear, constitúe o marco legal que establece os principios e os requisitos básicos en seguridade nuclear destas instalacións. Esta lei foi revisada en diversas ocasións co obxecto de ter en conta as modificacións que se produciron nos distintos contextos relacionados co seu ámbito de aplicación, entre outros o actual marco institucional, a existencia das comunidades autónomas, a incorporación dos compromisos asumidos por España derivados dos tratados e convenios internacionais aos cales se adheriu, o desenvolvemento de criterios de seguridade en materia de xestión de residuos radioactivos e desmantelamento de instalacións, e a actualización do réxime sancionador. A última destas revisións levouse a cabo mediante a Lei 12/2011, do 27 de maio, sobre responsabilidade civil por danos nucleares ou producidos por materiais radioactivos.

Tamén dentro do marco legal español, a Lei 15/1980, do 22 de abril, de creación do Consello de Seguridade Nuclear, reformada mediante a Lei 33/2007, do 7 de novembro, consagra este organismo como a única autoridade competente en España en materia de seguridade nuclear e protección radiolóxica, que veu desenvolvendo e regulando a seguridade nuclear das instalacións nucleares por medio de distintas instrucións do Consello, que teñen carácter vinculante.

Así mesmo, a Lei 15/1980, do 22 de abril, establece que o dereito de acceso á información e participación do público, en relación coas competencias do Consello de Seguridade Nuclear referidas á seguridade nuclear e protección radiolóxica, se rexerá polo previsto na Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente.

A existencia deste marco legal, xunto co marco regulamentario constituído polo Regulamento sobre instalacións nucleares e radioactivas, aprobado polo Real decreto 1836/1999, do 3 de decembro, fixo que, no seu día, non fose necesaria a transposición mediante unha disposición específica da Directiva 2009/71/Euratom, xa que nesta directiva

se establecen principios xerais relacionados coa seguridade nuclear, como a existencia dun organismo regulador independente, a prioridade da seguridade, a responsabilidade do titular da licenza, a transparencia nas cuestións relacionadas coa seguridade das instalacións e a súa xestión, que xa estaban incluídos no ordenamento xurídico español nesta materia e que, en esencia, derivan da Convención sobre Seguridade Nuclear, asinada no seo do Organismo Internacional de Enerxía Atómica, da que España é parte.

Agora, a Directiva 2014/87/Euratom modifica a Directiva 2009/71/Euratom nalgúns aspectos significativos, establecendo que en todas as etapas do ciclo de vida dunha instalación se terá como obxectivo prever accidentes e, en caso de que estes se produzan, atenuar a súas consecuencias e evitar: a) emisións radioactivas temperás que necesiten medidas de emerxencia fóra do local pero sen dispoñer de tempo suficiente para aplicalas e b) grandes emisións radioactivas que necesiten medidas de protección da poboación que non poderían estar limitadas no tempo ou no espazo. Este obxectivo de seguridade deberase exixir ás novas instalacións e ser considerado como referencia para a aplicación de melloras no caso das xa existentes.

Así mesmo, a Directiva 2014/87/Euratom introduciu outros cambios, tanto no marco normativo como na autoridade reguladora, reforzando aspectos tales como a independencia efectiva, a adecuada dispoñibilidade de recursos humanos e financeiros, a transparencia ou a prevención de conflitos de intereses, entre outros.

Adicionalmente, establece notables requisitos aos titulares, como a responsabilidade do titular non delegable, o reforzo dos procesos que comportan a demostración da seguridade (procesos de licenciamento e revisións periódicas de seguridade), un sistema de xestión orientado á seguridade nuclear, o reforzo da cultura de seguridade, o reforzo das estruturas e medios necesarios para a xestión de emerxencias «in situ» e a coordinación para a xestión exterior, a dispoñibilidade dos adecuados recursos financeiros e humanos, a cualificación do persoal do cadro e do persoal subcontratado, a formación, o reforzo do concepto de defensa en profundidade ou a énfase na notificación temperá de sucesos.

Polo que se refire ao Estado membro, a Directiva 2014/87/Euratom mantén a obrigação establecida na Directiva 2009/71/Euratom de realizar, polo menos unha vez cada dez anos, unha autoavaliación do seu marco nacional e autoridades reguladoras competentes, invitando a unha revisión internacional por parte de homólogos destas materias co obxecto de mellorar constantemente a seguridade nuclear, e engade a obrigação de realizar unha revisión inter-pares sobre un «aspecto específico relacionado coa seguridade», polo menos unha vez cada seis anos, e sempre que un accidente provoque situacións que requiran medidas de emerxencia fóra do local.

Con este regulamento preténdese incorporar ao marco normativo español a mencionada Directiva 2014/87/Euratom no que se refire ao establecemento dos requisitos básicos de seguridade nuclear aplicables ás instalacións nucleares, que foi desenvolvido de acordo cos principios de boa regulación conforme o requirido polo artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas.

Atendendo aos principios de necesidade e eficacia, a regulación destes requisitos básicos de seguridade nuclear obedece ao interese xeral, redundando positivamente na protección das persoas e do ambiente contra os riscos derivados das radiacións ionizantes, outorgando a debida prioridade á seguridade nuclear fronte a calquera outro interese e promovendo a súa mellora continua.

Outro aspecto que aconsella a aprobación deste regulamento é o feito de que, aínda que o noso marco normativo xa incorpora, en gran medida, os distintos requisitos exixidos por esta directiva, este non conta cunha norma específica de carácter regulamentario sobre a seguridade nuclear das instalacións nucleares, mentres que si se regularon por medio de reais decretos outras materias deste ámbito, tales como a protección radiolóxica, mediante o Regulamento sobre protección sanitaria contra radiacións ionizantes, aprobado polo Real decreto 783/2001, do 6 de xullo; a xestión dos residuos radioactivos, mediante o Real decreto 102/2014, do 21 de febreiro, para a xestión responsable e segura do

combustible nuclear gastado e os residuos radioactivos; a protección física, mediante o Real decreto 1308/2011, do 26 de setembro, sobre protección física das instalacións e os materiais nucleares, e das fontes radioactivas; e os procesos de licenciamiento, mediante o referido regulamento sobre instalacións nucleares e radioactivas.

Así mesmo, identificáronse algúns aspectos da Directiva non recollidos no noso ordenamento xurídico que se considera necesario traspoñer, que se incorporaron a este regulamento xunto con algúns outros procedentes de distintas instrucións do CSN, obtendo así un texto unificado e con rango de real decreto. Desta forma, este regulamento intégrase nun marco regulador xa existente e aplicable a instalacións que, nalgúns casos, se encontran en fase de explotación desde hai moito tempo; non se pretende xerar impactos adicionais, salvo os estritamente necesarios para cumprir coa Directiva 2014/87/Euratom, actuando así en consecuencia cos necesarios principios de proporcionalidade e eficiencia.

Neste sentido, a seguridade xurídica vese reforzada coa adopción deste regulamento, pois, por unha parte, é coherente coa normativa xa existente na materia e, por outra, favorece a certeza e claridade do ordenamento, ao incorporar ao dereito español a Directiva 2014/87/Euratom no relativo aos requisitos básicos de seguridade nuclear.

Identifícanse a continuación os artigos de desenvolvemento básico de dereito interno de seguridade nuclear deste regulamento que, polo tanto, non proceden da Directiva 2009/71/Euratom nin da Directiva 2014/87/Euratom, anteriormente citadas: 9 (límites e optimización de doses), 10 (protección física), 12.2 e 3 (estudo de seguridade), 15 (seguimento das condicións da localización), 17 (funcións principais de seguridade), 20 (sucesos internos), 21 (requisitos de deseño de estruturas, sistemas e compoñentes importantes para a seguridade), 22 (clasificación de seguridade), 23 (cualificación ambiental e sísmica de estruturas, sistemas e compoñentes), 24 (construción e montaxe), 25 (entrada en servizo), 26 (mantemento, inspección e probas), 27 (control administrativo interno), 30 (control da emisión de material radioactivo), 31 (modificacións da instalación), 33 (xestión de envellecemento), 34 (combustible nuclear gastado e residuos radioactivos), 35 (requisitos previos ao cesamento de explotación) e 36 (previsións para o desmantelamento durante o deseño, a construción e a explotación).

Cabe indicar que este regulamento establece obrigacións aos titulares ou, na súa falta, aos solicitantes de autorizacións das instalacións nucleares recollidas no seu ámbito de aplicación, sen se teren incluído aquelas obrigacións que a Directiva establece ao Estado referidas ao marco normativo ou á autoridade reguladora competente, que xa se consideran traspostas no actual marco normativo español.

O punto de partida para a elaboración deste regulamento foi, ademais da Directiva 2014/87/Euratom, a Instrución IS-26, do 16 de xuño de 2010, do Consello de Seguridade Nuclear, sobre requisitos básicos de seguridade nuclear aplicables ás instalacións nucleares (*Boletín Oficial del Estado* do 8 de xullo de 2010), que actualmente é unha das normas regulamentarias que traspón a Directiva 2009/71/Euratom.

Na elaboración deste real decreto foron consultados, atendendo ao principio de transparencia, os axentes económicos sectoriais e sociais interesados e as comunidades autónomas e foi sometido, na súa fase de proxecto, ao trámite de participación pública, de acordo co disposto na Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente e, así mesmo, foi sometido a informe do Consello Asesor de Medio Ambiente.

Este real decreto foi elaborado en virtude do artigo 94 da Lei 25/1964, do 29 de abril, sobre enerxía nuclear, que autoriza o Goberno «para que estableza os regulamentos precisos para a súa aplicación e desenvolvemento», e recibiu informe favorable do Consello de Seguridade Nuclear.

Por outra parte, conforme o establecido no artigo 33 do Tratado constitutivo da Comunidade Europea de Enerxía Atómica (Euratom), este real decreto, durante a súa tramitación como proxecto, foi comunicado á Comisión Europea.

Este regulamento está incluído dentro do Plan anual normativo para 2018, que foi aprobado no Consello de Ministros do 7 de decembro de 2017.

Na súa virtude, por proposta da ministra para a Transición Ecolóxica, do acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 23 de novembro de 2018,

DISPOÑO:

Artigo único. *Aprobación do Regulamento sobre seguridade nuclear en instalacións nucleares.*

Apróbase o Regulamento sobre seguridade nuclear en instalacións nucleares, cuxo texto se inclúe a continuación.

Disposición transitoria única. *Adaptación dos titulares.*

Os titulares adaptaranse ao establecido nos artigos 12.2, 21.1, 22.1, 27.1 e 36.2 deste regulamento no prazo de tres anos contados desde a súa entrada en vigor.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogadas todas as normas de igual ou inferior rango no que contradigan ou se opoñan ao disposto neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto ten carácter de norma básica e dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.25.^a e 29.ª da Constitución, que lle atribúen ao Estado, respectivamente, a competencia sobre bases do réxime mineiro e enerxético e a competencia sobre seguridade pública.

Disposición derradeira segunda. *Habilitación para o desenvolvemento regulamentario.*

Habílitanse a ministra para a Transición Ecolóxica, o ministro do Interior e o Consello de Seguridade Nuclear, dentro do ámbito das súas respectivas competencias, para o desenvolvemento e a aplicación das disposicións deste real decreto.

Disposición derradeira terceira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto incorpórase ao dereito español a Directiva 2014/87/Euratom do Consello, do 8 de xullo de 2014, pola que se modifica a Directiva 2009/71/Euratom, do 25 de xullo de 2009, pola que se establece un marco comunitario para a seguridade nuclear das instalacións nucleares, no que se refire ao establecemento dos requisitos básicos de seguridade nuclear aplicables ás instalacións nucleares.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 23 de novembro de 2018.

FELIPE R.

REGULAMENTO SOBRE SEGURIDADE NUCLEAR EN INSTALACIÓNS NUCLEARES

TÍTULO PRELIMINAR

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto.*

Este regulamento ten por obxecto o establecemento dos requisitos básicos de seguridade nuclear aplicables ás instalacións nucleares durante todo o seu ciclo de vida, co fin de:

- a) garantir un alto nivel de seguridade nuclear para protexer os traballadores e o público en xeral contra os riscos que resultan das radiacións ionizantes procedentes de instalacións nucleares;
- b) manter a seguridade nuclear e promover a súa mellora.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

As disposicións deste regulamento son de aplicación ás seguintes instalacións:

- a) Toda central ou reactor nuclear, instalación de enriquecemento de combustible nuclear, instalación de fabricación de elementos combustibles nucleares, instalación de reprocesamento de combustible nuclear gastado, instalación de almacenamento temporal de combustible nuclear gastado ou residuos radioactivos de alta actividade.
- b) As instalacións de almacenamento temporal de residuos radioactivos que se encontren no mesmo lugar e estean directamente relacionadas coas instalacións enumeradas na alínea a).

Artigo 3. *Definicións.*

Para os efectos deste regulamento, son de aplicación as seguintes definicións:

Accidente: todo suceso non intencionado cuxas consecuencias reais ou potenciais son significativas desde o punto de vista da protección fronte á radiación ou da seguridade nuclear.

Accidente base de deseño: condicións de accidente en previsión das cales se deseña unha instalación nuclear conforme criterios de deseño establecidos e en relación coas cales o dano ao combustible, de ser o caso, e a liberación de materiais radioactivos se manteñen dentro dos límites autorizados.

Accidente severo: condición grave na cal se produce unha degradación significativa do combustible con perda da función de confinamento como consecuencia do fallo do control sobre a súa criticidade ou refrixeración.

Base de deseño da instalación: conxunto de condicións e sucesos que se teñen en conta expresamente no deseño dunha instalación nuclear, incluídas as actualizacións, de acordo con criterios establecidos, de maneira que a instalación poida soportalos sen exceder os límites autorizados no funcionamento previsto das estruturas, sistemas e compoñentes de seguridade.

Base de deseño de estruturas, sistemas e compoñentes: conxunto de información que identifica as funcións específicas que realiza unha estrutura, sistema ou compoñente da instalación, así como os valores (ou rango de valores) dos parámetros relacionados con esa función, que foron escollidos como condicións de contorno para o deseño. Estes valores poden ser condicións derivadas de prácticas comunmente aceptadas para conseguir os obxectivos funcionais, ou requisitos derivados de análises (baseadas en cálculos ou experimentos) dos efectos do accidente postulado para o cal a estrutura, sistema ou compoñente debe cumprir a súa función.

Bases de licenza: conxunto de requisitos de obrigado cumprimento, incluíndo compromisos do titular, aplicables á instalación.

Ciclo de vida da instalación nuclear: comprende as etapas de planificación, localización, deseño, construción, explotación e desmantelamento.

Condições graves ou condicións máis alá da base de deseño: condicións máis graves que as relacionadas cos accidentes base de deseño; as ditas condicións poden ser causadas por múltiples fallos, tales como a perda completa de todos os trens dun sistema de seguridade, ou por un suceso extremadamente improbable.

Estruturas, sistemas e compoñentes importantes para a seguridade: son estruturas, sistemas e compoñentes (ESC) importantes para a seguridade as seguintes:

1. ESC de seguridade ou relacionadas coa seguridade: aquelas que deben seguir cumprindo a súa función ante calquera suceso iniciador postulado, para garantir as funcións principais de seguridade da instalación que se especifican no artigo 17 deste regulamento de seguridade nuclear.

2. ESC relevantes para a seguridade:

a) Aquelas ás cales se dá crédito nas análises de sucesos internos ou externos ou de condicións graves para garantir as funcións principais de seguridade ou o obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento.

b) Aquelas que por deseño teñen por obxecto evitar a superación dos límites de doses establecidos aos traballadores ou membros do público durante a operación normal da planta.

c) Aquelas que se demostrou que teñen un impacto significativo no risco da instalación.

d) Aquelas cuxo fallo podería impedir o funcionamento dos sistemas importantes para a seguridade definidos en 1, nas situacións en que os ditos ESC poidan ser requiridos.

Incidente: todo suceso non intencionado cuxas consecuencias reais ou potenciais non son desprezables desde o punto de vista da protección fronte á radiación ou da seguridade nuclear.

Instalación nuclear: aquelas instalacións ás cales lles é de aplicación este regulamento, segundo se recollen no artigo 2.

Seguridade nuclear: consecución de condicións de explotación adecuadas, a prevención de accidentes e a atenuación das súas consecuencias, cuxo resultado sexa a protección dos traballadores, o público e o ambiente dos riscos producidos polas radiacións ionizantes procedentes das instalacións nucleares.

Sistema de xestión: conxunto de elementos interrelacionados ou interactivos para establecer políticas e obxectivos e para permitir que eses obxectivos se alcancen de maneira eficiente e eficaz.

Situación operacional: termo que engloba calquera situación operativa da instalación, desde as diferentes condicións de operación normal ata situacións de accidente.

Suceso base de deseño: para cada suceso iniciador postulado, conxunto de hipóteses, condicións iniciais e de contorno que permiten asegurar o carácter envolvente de todas as evolucións previstas para o dito suceso iniciador.

Suceso externo: suceso de orixe allea á instalación que non sexa un suceso iniciador postulado, sexa de orixe natural ou humana non intencionada, con potencial impacto na seguridade nuclear da instalación.

Suceso iniciador postulado: suceso definido por deseño, capaz de dar lugar a sucesos operacionais previstos ou accidentes base de deseño.

Suceso interno: lume, explosións, efectos dinámicos de roturas de tubaxes, xeración de proxeccións, inundacións ou calquera outro que non sexa un suceso iniciador postulado e que teña orixe na propia instalación, non intencionada, con potencial impacto na seguridade nuclear da instalación.

Suceso operacional previsto: desviación da operación normal que se espera que poida acontecer unha ou máis veces durante a vida da instalación nuclear que por deseño non debe evolucionar a accidente.

Titular dunha autorización ou titular: persoa física ou xurídica que é responsable na súa totalidade dunha instalación incluída no ámbito de aplicación deste regulamento, tal como se especifica na correspondente autorización.

Estas definicións aplicaranse na falta daquelas que, no ámbito específico da súa regulación e dentro do marco do dereito da Unión Europea, establece expresamente o Consello de Seguridade Nuclear nas instrucións que emita.

Artigo 4. *Autoridade competente.*

Corresponde ao Ministerio para a Transición Ecolóxica, ao Ministerio do Interior e ao Consello de Seguridade Nuclear, no ámbito das súas funcións, asegurar o cumprimento do disposto neste regulamento.

Artigo 5. *Responsabilidade do titular.*

A responsabilidade primordial e indelegable en materia de seguridade nuclear recae sobre o titular da autorización.

Esta responsabilidade inclúe o control das actividades dos contratistas e subcontratistas que poidan afectar a seguridade nuclear das instalacións nucleares.

Será responsabilidade indelegable do titular da autorización ou, na súa falta, do que a solicite ao abeiro do establecido no Regulamento sobre instalacións nucleares e radioactivas, aprobado polo Real decreto 1836/1999, do 3 de decembro, o cumprimento cos termos deste regulamento.

TÍTULO I

Requisitos xerais

Artigo 6. *Obxectivo de seguridade para as instalacións nucleares.*

A localización, o deseño, a construción, a posta en servizo, a explotación e o desmantelamento das instalacións nucleares deben ter como obxectivo:

a) A prevención de accidentes e, no caso de que se produzan, a atenuación das súas consecuencias.

b) Evitar, ben por imposibilidade física, ben por ser extremadamente improbable cun alto nivel de confianza:

1.º Emisións radioactivas temperás que requiran medidas de emerxencia fóra do local sen dispoñer de tempo suficiente para a súa aplicación;

2.º Grandes emisións radioactivas que requiran medidas de protección á poboación que non se poidan limitar no tempo ou no espazo.

Artigo 7. *Organización e sistema de xestión.*

O titular debe:

1. Dispoñer, durante todo o ciclo de vida da instalación, dos necesarios recursos técnicos, económicos e humanos con cualificación e competencias adecuadas, así como dunha estrutura organizativa apropiada para manter a seguridade nuclear e asegurar a capacidade de resposta adecuada en situacións de emerxencia.

2. Dispoñer dunha política de seguridade nuclear que promova a súa mellora continua por medio:

- a) Da identificación de calquera nova información e análise que sexa relevante nun prazo adecuado á súa significación para a seguridade nuclear.
- b) Da revisión sistemática da seguridade nuclear tendo en conta a experiencia operativa propia e allea, os avances en seguridade nuclear e en ciencia e tecnoloxía.
- c) Da implantación, nos prazos adecuados, das melloras en seguridade nuclear identificadas que sexan razoablemente factibles.

3. Establecer, implantar, avaliar e mellorar de forma continua un sistema integrado de xestión que comprenda a seguridade nuclear, a prevención de riscos laborais, a protección ambiental, a protección física, a calidade e os aspectos económicos, para garantir que a seguridade nuclear se ten en conta debidamente en todas as actividades da organización. Este sistema de xestión debe outorgar a debida prioridade á seguridade nuclear por riba de calquera outra consideración, garantindo o seu mantemento e promovendo a súa mellora continua.

4. Incorporar, no sistema integrado de xestión, as medidas necesarias para promover e mellorar unha cultura organizativa de seguridade nuclear que, entre outras cousas, potencie en todos os niveis organizativos a capacidade de cuestionar os principios e as prácticas de seguridade e informar sobre cuestións de seguridade.

5. Ter en conta a influencia dos factores humanos e organizativos na seguridade nuclear, durante todo o ciclo de vida da instalación.

6. Garantir, durante todo o ciclo de vida da instalación, que os requisitos de calidade se definen e aplican de forma adecuada para lograr o obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento e que os ditos requisitos están integrados no seu sistema de xestión.

7. Asegurar que os contratistas e subcontratistas baixo a súa responsabilidade e cuxa actividade poida afectar o obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento contén cos recursos humanos, técnicos e económicos adecuados para o desempeño eficiente e seguro das tarefas asignadas.

Artigo 8. *Formación.*

O titular debe:

1. Establecer unha política global de formación do persoal acorde coa súa importancia e que recoñeza a relevancia da seguridade nuclear.
2. Garantir a adecuada cualificación do persoal que realiza funcións con impacto na seguridade nuclear da instalación.
3. Implantar e actualizar os programas de formación, iniciais e continuos, do persoal da instalación tendo en conta un deseño sistemático da formación.

Artigo 9. *Límites e optimización de doses.*

A localización, o deseño, a construción, a posta en servizo, a explotación e o desmantelamento dunha instalación nuclear deben asegurar que:

1. As doses recibidas polos traballadores expostos e polo público, ante calquera situación operacional, están xustificadas, son tan baixas como sexa razoablemente posible e están por debaixo dos valores establecidos nas normas específicas e nos requisitos aplicables.
2. As consecuencias radiolóxicas razoablemente previsibles nas xeracións futuras non son maiores que as permitidas para a xeración presente.

Artigo 10. *Protección física.*

Durante todo o ciclo de vida dunha instalación nuclear, o titular debe adoptar as medidas necesarias para manter un nivel adecuado de protección física da instalación.

En relación coas obrigacións relacionadas neste ámbito, observarase o disposto no Real decreto 1308/2011, do 26 de setembro, sobre protección física das instalacións e os materiais nucleares, e das fontes radioactivas; na Lei 8/2011, do 20 de abril, pola que se establecen medidas para a protección das infraestruturas críticas, e no Real decreto 704/2011, do 20 de maio, polo que se aproba o Regulamento de protección das infraestruturas críticas.

TÍTULO II

Requisitos de seguridade

CAPÍTULO I

Avaliación da seguridade

Artigo 11. *Defensa en profundidade.*

Para a consecución do obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento, o titular deber aplicar o principio de defensa en profundidade incorporando múltiples niveis de protección, de maneira que as consecuencias radiolóxicas para os traballadores e as liberacións de material radioactivo ao exterior da instalación sexan tales que as doses asociadas permanezan por debaixo dos límites establecidos en caso de operación normal, sucesos operacionais previstos e accidente base de deseño. En calquera caso, incluídos os sucesos internos, externos e as condicións graves, as doses recibidas polos traballadores e as liberacións ao exterior débense minimizar tanto como sexa posible. Para iso, o deseño e a operación da instalación deben garantir o mantemento dos seguintes niveis de defensa:

- a) Minimizar a posibilidade de desviacións do funcionamento normal, fallos en sistemas e erros humanos.
- b) Detectar, controlar e interromper as desviacións respecto das condicións de funcionamento normal.
- c) Dispoñer dos sistemas de seguridade e procedementos necesarios para levar a instalación a unha condición segura tras unha situación de accidente base de deseño.
- d) Reducir, tanto como sexa posible, a probabilidade de ocorrencia de condicións graves e a liberación incontrolada de materiais radioactivos e as doses recibidas polos traballadores, así como dispoñer de procedementos de operación ou guías para a xestión destas situacións accidentais.
- e) Mitigar as consecuencias radiolóxicas das posibles liberacións de materiais radioactivos e as consecuencias radiolóxicas para os traballadores que se poidan producir como consecuencia dun accidente.

Artigo 12. *Avaliación de seguridade.*

1. O titular debe realizar unha avaliación da instalación (localización, deseño e operación) para determinar que se acadou un adecuado nivel de seguridade nuclear e que a instalación cumpre co obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento.

- a) O alcance e o grao de detalle da avaliación debe ser proporcional á natureza e á magnitude potencial do risco correspondente á instalación e á localización.
- b) O titular debe analizar a instalación de forma que se verifique a efectividade das estruturas, sistemas e compoñentes importantes para a seguridade, a viabilidade e efectividade das accións humanas requiridas e a capacidade das barreiras para previr os accidentes e mitigar as súas consecuencias.

2. Esta avaliación de seguridade debe quedar documentada nun estudo de seguridade no cal se identifiquen explicitamente, ou mediante documentos referenciados

nel, os códigos, as normas e as bases de deseño aplicables a cada estrutura, sistema e compoñente que, segundo a análise realizada, resulte importante para a seguridade, os cales deben quedar claramente identificados e definidos.

O estudo de seguridade débese manter actualizado de maneira que reflicta as análises e as modificacións realizadas na instalación, nas condicións da localización e nos códigos, normas e bases de deseño aplicables.

3. O titular debe utilizar, como complemento para a avaliación de seguridade, unha aproximación sistemática de análise dos riscos da instalación para verificar que todos os posibles escenarios que deriven en riscos, incluíndo todos os posibles sucesos iniciadores ou desviacións do proceso, sucesos internos e externos, fallos múltiples, fallos de causa común e erros humanos foron adecuadamente considerados no deseño e na operación da instalación, de acordo coa súa frecuencia esperada e gravidade estimada, verificando, así mesmo, que existen as medidas preventivas ou mitigadoras adecuadas para facer fronte ás ditas situacións.

Estas análises de risco deben ser actualizadas convenientemente de maneira que reflictan a situación real da instalación e a súa localización.

Artigo 13. *Revisión periódica da seguridade.*

1. O titular, baixo a supervisión do Consello de Seguridade Nuclear, debe reavaliar sistemática e periodicamente, polo menos unha vez cada dez anos, a seguridade nuclear da instalación. O obxectivo desta revisión periódica da seguridade é verificar a seguridade nuclear da instalación e obter unha valoración global do seu comportamento durante o período considerado, mediante a análise sistemática de todos os aspectos de seguridade nuclear e protección radiolóxica.

A revisión periódica da seguridade debe:

- a) Confirmar que a instalación segue cumprindo coas súas bases de deseño ou establecer as medidas correctoras necesarias se, nalgún caso, non se cumpren.
- b) Verificar a dispoñibilidade e a vixencia das medidas para a prevención de accidentes e a mitigación das súas consecuencias, e a aplicación do principio de defensa en profundidade.
- c) Garantir que a seguridade nuclear permanece nun nivel elevado durante o seguinte período.

2. Como resultado da revisión periódica da seguridade, o titular debe introducir na instalación as melloras en seguridade nuclear que sexan razoablemente factibles en prazos adecuados á súa importancia para a seguridade, tendo como referencia o obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento para a instalación.

Para iso debe tomar en consideración as mellores prácticas e a evolución das normas internacionais de seguridade nuclear e protección radiolóxica. Ademais, debe ter en conta os aspectos relacionados co envellecemento, coa experiencia operativa, cos resultados das investigacións máis recentes e cos avances da ciencia e da tecnoloxía compatibles co deseño existente.

CAPÍTULO II

Localización

Artigo 14. *Avaliación inicial da localización.*

O solicitante da autorización previa ou de localización debe:

1. Avaliar a potencial localización dunha instalación nuclear para determinar os efectos que esta poida ter, desde o punto de vista da seguridade nuclear, na poboación e no ambiente circundantes, así como tamén os posibles condicionantes que a localización

poida impoñer sobre o deseño da instalación, incluídos os aspectos relativos ás vías de transporte e á xestión de emerxencias.

2. Ter en conta na avaliación dos impactos potenciais da instalación na localización, e sen prexuízo do establecido na Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental, de obrigado cumprimento para as instalacións nucleares ao abeiro do presente regulamento:

a) As diferentes interaccións entre a instalación e a poboación e o ambiente, incluídos factores tales como a densidade e a distribución da poboación, a meteoroloxía, a hidroloxía superficial e subterránea, a xeoloxía, a sismoloxía, os usos da terra e da auga, e demais factores ecolóxicos e ambientais, así como os imputables ás actividades humanas previstas.

b) A dispoñibilidade de servizos que se encontran situados fóra do local, que poidan axudar a manter a seguridade nuclear da instalación e a protección da poboación, como son, entre outros, os servizos de subministración de electricidade, contraincendios, accesos, comunicacións e de emerxencia.

3. Na avaliación dos impactos potenciais da localización na instalación cómpre considerar, desde o punto de vista da seguridade nuclear, os riscos asociados a sucesos externos que poidan afectar a seguridade nuclear da instalación e que deben ser considerados no deseño desta.

Artigo 15. *Seguimento das condicións da localización.*

O titular debe establecer programas de vixilancia e seguimento durante todo o ciclo de vida da instalación:

1. Das características da localización e dos sucesos externos que poidan afectar a súa seguridade nuclear, avaliando o impacto potencial sobre a instalación dos cambios observados. As actuacións humanas que cómpre ter en conta como potenciais indutoras de sucesos externos son todas aquelas consideradas no deseño inicial da instalación, así como as autorizadas tendo en consideración o establecido no artigo 3 bis do Regulamento sobre instalacións nucleares e radioactivas, aprobado polo Real decreto 1836/1999, do 3 de decembro.

2. Das condicións do contorno que se poidan ver afectadas polo posible impacto da instalación nuclear, avaliando os efectos potenciais dos cambios observados. Así mesmo, o titular debe avaliar o impacto potencial sobre a localización das modificacións na instalación, para garantir que se mantén o obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento.

CAPÍTULO III

Deseño

Artigo 16. *Aplicación do principio de defensa en profundidade.*

1. O deseño da instalación debe reflectir, para toda situación operacional e durante o seu ciclo de vida, a presenza de mecanismos de seguridade nuclear intrínsecos, múltiples barreiras físicas e procedementos, co obxectivo de prever a emisión incontrolada de material radioactivo ou mitigar as súas consecuencias, así como a combinación de elementos de seguridade que contribúan á efectividade das ditas barreiras físicas.

2. O deseño debe prever ata onde sexa factible:

- a) Ameazas á integridade das barreiras.
- b) O fallo dunha barreira en caso de que se produza un suceso que a poida ameazar.
- c) O fallo dunha barreira como consecuencia do fallo doutra.

Artigo 17. *Funcións principais de seguridade.*

1 O deseño da instalación nuclear, tanto en operación normal como ante a ocorrencia de calquera suceso iniciador postulado ou sucesos externos ou internos previstos no deseño ou condicións graves analizadas que non conduzan a accidente severo, debe asegurar o cumprimento das funcións principais de seguridade:

- a) Control da reactividade que, no caso da fabricación de combustible e do almacenamento de combustible nuclear fresco ou gastado, debe asegurar a subcriticidade.
- b) Refrixeración do reactor, do combustible gastado e dos residuos de alta actividade.
- c) Confinamento e blindaxe do material radioactivo, que asegure o cumprimento dos límites de doses establecidos.

2 Adicionalmente, en instalacións onde se almacene combustible gastado ou residuos radioactivos asegurárase a súa recuperabilidade ante calquera suceso iniciador postulado ou sucesos externos ou internos previstos no deseño.

Artigo 18. *Análise de accidentes.*

1. Sucesos base de deseño: o titular debe identificar os sucesos iniciadores postulados que deben ser adecuadamente considerados no deseño para cumprir coas funcións principais de seguridade.

Da súa análise derivan os sucesos base de deseño das estruturas, sistemas e compoñentes de seguridade.

2. Condicións graves: o titular debe analizar as condicións graves que deben ser adecuadamente consideradas no deseño para cumprir coas funcións principais de seguridade ou o obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento.

Artigo 19. *Sucesos externos.*

O titular debe:

1. Verificar que a instalación está deseñada para facer fronte aos sucesos externos postulados na localización, de modo que se garanta o cumprimento coas funcións principais de seguridade.

2. Analizar o deseño da instalación para garantir o cumprimento do obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento ante sucesos externos extremos de orixe natural ou humana non intencionada.

Artigo 20. *Sucesos internos.*

O titular debe:

1. Verificar que a instalación está deseñada para facer fronte aos sucesos internos postulados de modo que se garanta o cumprimento das funcións principais de seguridade, e adoptar o principio de defensa en profundidade na protección fronte aos ditos sucesos internos, implantando medidas para evitalos antes do seu inicio, para detectalos e controlalos ou extinguilos o antes posible, en caso de que se produzan, e para evitar a propagación a outras áreas que poidan afectar a seguridade nuclear.

2. Analizar o deseño da instalación para garantir o cumprimento do obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento ante sucesos internos que superen a base de deseño da instalación.

Artigo 21. *Requisitos de deseño de estruturas, sistemas e compoñentes importantes para a seguridade.*

1. O titular debe identificar as funcións que as estruturas, os sistemas e os compoñentes deben levar a cabo para asegurar o cumprimento das funcións principais de

seguridade ou o obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento para a instalación.

2. O deseño das estruturas, dos sistemas e dos compoñentes importantes para a seguridade debe garantir o cumprimento coas súas funcións cun alto nivel de fiabilidade. Para iso seleccionaranse as alternativas seguintes tendo en conta a seguinte orde de prioridade:

- a) Procesos intrinsecamente seguros.
- b) Elementos de deseño pasivo.
- c) Elementos de deseño activo.
- d) Controis administrativos.

3. No deseño de estruturas, sistemas e compoñentes importantes para a seguridade:

- a) Débense aplicar criterios e normas de deseño acordes coa fiabilidade necesaria de acordo coa súa importancia para a seguridade.
- b) Débense ter en conta as necesidades de mantemento, probas e xestión de envellecemento.
- c) Débense usar tecnoloxías probadas ou validadas.

Artigo 22. Clasificación de seguridade.

1. As estruturas, os sistemas e os compoñentes dunha instalación nuclear deben ser identificados e clasificados de acordo coa súa importancia para a seguridade. O método para realizar esta clasificación débese basear na análise dos sucesos iniciadores postulados, sucesos internos e externos e condicións graves, complementadas, cando sexa apropiado, polas análises de riscos e o xuízo de enxeñaría.

2. As estruturas, os sistemas e os compoñentes importantes para a seguridade deben ser deseñados, fabricados, probados, instalados, operados e mantidos de acordo coa súa clasificación de seguridade.

Artigo 23. Cualificación ambiental e sísmica de estruturas, sistemas e compoñentes.

As estruturas, os sistemas e os compoñentes importantes para a seguridade da instalación débense deseñar de forma que se asegure que cumpren as súas funcións, durante todo o ciclo de vida da instalación, nas situacións operacionais nas cales deben levar a cabo a súa función, tendo en conta as condicións ambientais e sísmicas consideradas na avaliación de seguridade.

CAPÍTULO IV

Construción, montaxe e entrada en servizo

Artigo 24. Construción e montaxe.

O titular debe garantir que os procesos de construción, fabricación e montaxe das estruturas, sistemas e compoñentes da instalación se levan a cabo de acordo coa súa clasificación de seguridade e sísmica, e cualificación ambiental.

Os ditos procesos de construción, fabricación e montaxe deben:

- a) Asegurar o cumprimento das bases de deseño da instalación coas marxes de seguridade establecidas.
- b) Asegurar unha fiabilidade acorde coa súa importancia para a seguridade.

Artigo 25. *Entrada en servizo.*

O titular, de forma previa á entrada en servizo das estruturas, dos sistemas e dos compoñentes, debe confirmar que estes se instalaron e probaron de maneira que se verifique o cumprimento coas bases de deseño da instalación.

CAPÍTULO V

Explotación

Artigo 26. *Mantemento, inspección e probas.*

O titular debe elaborar, documentar e implantar programas de mantemento, probas, vixilancia e inspección, das estruturas, dos sistemas e dos compoñentes importantes para a seguridade, para asegurar que a súa dispoñibilidade, fiabilidade e operabilidade se manteñen de acordo coas súas bases de deseño.

Artigo 27. *Control administrativo interno.*

O titular debe:

1. Establecer controis administrativos sobre as estruturas, os sistemas e os compoñentes acordes coa súa importancia para a seguridade.
2. Establecer controis administrativos que garantan que as actividades que afectan estruturas, sistemas e compoñentes importantes para a seguridade son adecuadamente analizadas e controladas en toda condición de operación de acordo coa avaliación de seguridade da instalación.

Artigo 28. *Procedementos e guías.*

O titular debe:

1. Dispoñer, para toda situación operacional en que se pode encontrar a instalación, dun conxunto coherente de procedementos e guías para condicións normais, anormais e de emerxencia, que especifiquen as accións que cómpre adoptar para manter a instalación en condicións seguras, restablecer as funcións principais de seguridade ou mitigar a súa perda, mantendo o obxectivo de seguridade establecido no artigo 6 deste regulamento.
2. Verificar e validar os procedementos de operación e as guías antes da súa entrada en vigor.
3. Manter actualizados os procedementos e as guías para reflectir a situación da instalación e da organización, así como da experiencia e dos coñecementos adquiridos.
4. Garantir que o persoal implicado está adestrado adecuadamente no manexo e na aplicación de procedementos e guías.
5. Asegurar que, en locais con máis dunha unidade, os procedementos e as guías para condicións normais, anormais e de emerxencia teñen en consideración a operación segura e a xestión de accidentes en cada unha das unidades do local simultaneamente.

Artigo 29. *Emerxencias.*

O titular debe:

1. Dispoñer dun plan de emerxencia interior segundo o establecido no Regulamento sobre instalacións nucleares e radioactivas, aprobado polo Real decreto 1836/1999, do 3 de decembro.
2. Asegurar a dispoñibilidade de recursos adecuados no local para a xestión das condicións de emerxencia, así como os mecanismos para recibir axuda externa.
3. Establecer as canles e os procedementos necesarios para colaborar coas autoridades competentes na implantación dos plans de emerxencia exterior, na información

á poboación e na resposta prevista nestes para protexer a poboación en caso de accidente, nos termos previstos na Lei 17/2015, do 9 de xullo, do Sistema nacional de protección civil; no Real decreto 1546/2004, do 25 de xuño, polo que se aproba o Plan básico de emerxencia nuclear (Plaben), ou no Real decreto 1564/2010, do 19 de novembro, polo que se aproba a directriz básica de planificación de protección civil ante o risco radiolóxico, ou noutra normativa de aplicación.

Artigo 30. *Control da emisión de material radioactivo.*

O control das emisións de material radioactivo débese realizar conforme o establecido no Regulamento sobre protección sanitaria contra radiacións ionizantes, aprobado polo Real decreto 783/2001, do 6 de xullo.

Artigo 31. *Modificacións da instalación.*

O titular debe garantir que ningunha modificación da instalación, de maneira individual ou en conxunto con outras, xa sexa permanente ou temporal, degrada a capacidade de operar a instalación de forma segura, garantindo o cumprimento coas funcións principais de seguridade e o obxectivo de seguridade da instalación.

Artigo 32. *Experiencia operativa.*

O titular debe:

1. Establecer e levar a cabo un programa sistemático de recompilación, cribado, análise, documentación e comunicación interna da experiencia operativa propia e allea, co obxecto de identificar, seleccionar e implantar, de modo dilixente, leccións aprendidas importantes para a seguridade, así como levar a cabo a notificación á autoridade competente dos sucesos con impacto potencial na seguridade da instalación.

2. Establecer acordos coas organizacións encargadas do deseño, fabricación, construción, mantemento, subministración de estruturas, sistemas, compoñentes e de servizos importantes para a seguridade, co obxectivo de que estas manteñan actualizada a experiencia operativa e comuniquen prontamente a detección de fallos e desviacións que poidan afectar as condicións de seguridade e que lles sirvan de apoio para a súa análise e resolución.

Artigo 33. *Xestión de envellecemento.*

O titular debe levar a cabo un programa de xestión de envellecemento das estruturas, dos sistemas e dos compoñentes importantes para a seguridade segundo a normativa específica aplicable, co obxecto de asegurar o mantemento das súas funcións nas condicións previstas nas súas bases de deseño durante a fase de explotación da instalación.

Artigo 34. *Combustible nuclear gastado e residuos radioactivos.*

O titular é responsable da xestión dos residuos xerados e almacenados na instalación de acordo co establecido no Real decreto 102/2014, do 21 de febreiro, para a xestión responsable e segura do combustible nuclear gastado e dos residuos radioactivos.

Artigo 35. *Requisitos previos ao cesamento de explotación.*

O titular, previamente ao cesamento de explotación, debe realizar unha avaliación de seguridade e de riscos da instalación coherente coa situación de cesamento, incluídas as correspondentes análises de accidentes. Destas análises de accidentes débense deducir os límites e as condicións de operación das estruturas, dos sistemas e dos compoñentes importantes para a seguridade, e as accións e os requisitos de vixilancia aplicables na futura situación de cesamento.

CAPÍTULO VI

Desmantelamento

Artigo 36. *Previsións durante o deseño, a construción e a explotación.*

1. O titular, durante as fases de deseño, construción e explotación, debe prever as necesidades e ter en conta as actividades requiridas para o desmantelamento seguro da instalación.

2. O titular debe establecer e manter un plan de desmantelamento da instalación acorde coas previsións requiridas polo Regulamento sobre instalacións nucleares e radioactivas, aprobado polo Real decreto 1836/1999, do 3 de decembro.

Disposición adicional primeira. *Aplicación do obxectivo de seguridade a instalacións nucleares que obtivesen a autorización de construción antes do 14 de agosto de 2014.*

A alínea b) do artigo 6 débese interpretar como referencia para a implantación oportuna de melloras de seguridade nuclear razoablemente factibles nas instalacións nucleares que obtivesen a autorización de construción antes do 14 de agosto de 2014.

Disposición adicional segunda. *Guías do Consello de Seguridade Nuclear.*

As guías de seguridade (GS) do Consello de Seguridade Nuclear non teñen carácter obrigatorio, pero constitúen métodos aceptados por ese organismo para verificar o cumprimento cos requisitos reguladores en materia de seguridade nuclear e protección radiolóxica e, polo tanto, a adherencia a estas exime o titular de demostrar a adecuación dos ditos métodos.

Disposición adicional terceira. *Revisións por parte de homólogos.*

1. O Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Consello de Seguridade Nuclear levarán a cabo, polo menos unha vez cada dez anos, autoavaliacións periódicas do marco lexislativo, regulamentario e organizativo nacional, e das autoridades reguladoras competentes, e invitarán a unha revisión internacional por parte de homólogos das partes relevantes destes, co obxecto de mellorar constantemente a seguridade nuclear. Os resultados da dita revisión internacional comunicaránselles aos Estados membros e á Comisión Europea, cando estean dispoñibles.

2. O Consello de Seguridade Nuclear encargárase de que, de forma coordinada co resto de Estados membros:

a) Se realice unha avaliación nacional sobre un tema específico relacionado coa seguridade nuclear das instalacións nucleares.

b) Se inviten todos os demais Estados membros e a Comisión Europea, en calidade de observadora, a unha revisión por parte de homólogos da avaliación nacional mencionada na alínea a).

c) Se adopten medidas de seguimento adecuadas dos respectivos resultados do proceso de revisión por parte de homólogos.

d) Se publiquen informes sobre o dito proceso e o seu resultado principal, cando os resultados estean dispoñibles.

Esta revisión por parte de homólogos sobre un tema específico terá lugar, polo menos, unha vez cada seis anos.

3. En caso de accidente que provoque situacións que requiran medidas de emerxencia fóra do local ou medidas de protección para o público en xeral, o Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Consello de Seguridade Nuclear encargárase de que se leve a cabo, sen dilacións indebidas, unha revisión internacional por parte de homólogos.

Disposición adicional cuarta. *Informes á Comisión Europea.*

O Ministerio para a Transición Ecolóxica presentará, antes do 22 de xullo de 2020, un informe á Comisión Europea sobre a aplicación da Directiva 2009/71/Euratom, do 25 de xuño de 2009, pola que se establece un marco comunitario para a seguridade nuclear das instalacións nucleares, modificada pola Directiva 2014/87/Euratom do Consello, do 8 de xullo de 2014.

Disposición adicional quinta. *Transparencia.*

1. En relación coa información sobre a seguridade nuclear das instalacións nucleares e a súa regulación, que se deberá poñer á disposición dos traballadores e do público en xeral, dos grupos de interese que viven nas proximidades dunha instalación nuclear, así como das autoridades reguladoras competentes doutros Estados membros nas proximidades dunha instalación nuclear, en condicións normais de explotación e de incidentes ou accidentes, observarase o disposto:

a) Pola Lei 15/1980, do 22 de abril, de creación do Consello de Seguridade Nuclear, e polo Estatuto do Consello de Seguridade Nuclear, aprobado polo Real decreto 1440/2010, particularmente no relativo á función do dito consello de informar os cidadáns sobre materias que son da súa competencia e, en particular, sobre todos os feitos relevantes relacionados co funcionamento das instalacións nucleares, especialmente en todo aquilo que fai referencia ao seu funcionamento seguro, ao impacto radiolóxico para as persoas e o ambiente, aos sucesos ocorridos nelas, así como das medidas correctoras implantadas para evitar a reiteración dos sucesos. Tamén no referente á obrigaición do Consello de Seguridade Nuclear de facilitar información ao Goberno e ao Congreso dos Deputados e ao Senado, así como aos gobernos e parlamentos autonómicos concernidos, de calquera circunstancia ou suceso que afecte a seguridade das instalacións nucleares ou a calidade radiolóxica do ambiente en calquera lugar dentro do territorio nacional.

b) Pola Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente, especialmente no relativo á difusión e posta á disposición do público da información en materia ambiental e da participación dos interesados e do público nos procesos de desenvolvemento normativo na materia.

c) Polo Regulamento sobre instalacións nucleares e radioactivas, aprobado polo Real decreto 1836/1999, do 3 de decembro, en relación co disposto para o trámite de información pública relativo á solicitude de autorización previa dunha instalación nuclear, que dá vía legal á participación do público no proceso de toma de decisións relacionado coas instalacións nucleares, así como en relación cos comités de información local establecidos durante a construción, a explotación e o desmantelamento das centrais nucleares, co obxecto de informar sobre o desenvolvemento das actividades reguladas nas correspondentes autorizacións e tratar conxuntamente aquelas outras cuestións que resulten de interese.

d) Polo Plan básico de emerxencia nuclear (Plaben), aprobado polo Real decreto 1546/2004, do 25 de xuño, principalmente no referente aos procedementos para garantir a cobertura informativa, en caso de emerxencia, á poboación efectivamente afectada, ás administracións públicas implicadas e ao resto da poboación, e no referente ás notificacións aos distintos organismos internacionais competentes na materia e ás autoridades de países fronteirizos e outros Estados.

e) Pola Resolución do 20 de outubro de 1999, da Subsecretaría, pola que se dispón a publicación do Acordo do Consello de Ministros, do 1 de outubro de 1999, relativo á información do público sobre medidas de protección sanitaria aplicables e sobre o comportamento que cómpre seguir en caso de emerxencia radiolóxica, no que se refire ás medidas e aos procedementos de información á poboación tendentes a reforzar a protección sanitaria desta, en casos de emerxencia radiolóxica.

f) Pola Decisión 87/600/Euratom do Consello, do 14 de decembro de 1987, sobre arranxos comunitarios para o rápido intercambio de información en caso de emerxencia radiolóxica, no relativo á notificación e subministración de información á Comisión Europea e a outros Estados membros nos casos de emerxencia radiolóxica.

g) Pola Instrución IS-10, revisión 1, do 30 de xullo de 2014, do Consello de Seguridade Nuclear, pola que se establecen os criterios de notificación de sucesos ao Consello por parte das centrais nucleares, en relación cos criterios establecidos para exixirilles aos titulares de centrais nucleares en operación a notificación dos sucesos ocorridos nelas que poidan ter relación coa seguridade nuclear ou coa protección radiolóxica.

h) Pola Instrución IS-19, do 22 de outubro de 2008, do Consello de Seguridade Nuclear, sobre os requisitos do sistema de xestión das instalacións nucleares, no referente á obrigação dos titulares de poñer en coñecemento das persoas da organización e, cando sexa necesario, doutros grupos de interese, a información relevante para os obxectivos de seguridade.

2. A dita información poñerase á disposición do público sempre que iso non comprometa outros intereses primordiais, como a seguridade, segundo os límites que establecen para tales efectos a Lei 15/1980 e a Lei 27/2006.

3. O Consello de Seguridade Nuclear participará, segundo proceda, nas actividades de cooperación sobre seguridade nuclear das instalacións nucleares coas autoridades reguladoras competentes doutros Estados membros nas proximidades dunha instalación nuclear, de acordo co establecido na Lei 15/1980 e no Estatuto do Consello de Seguridade Nuclear.

4. Por último, no relativo ás oportunidades que se lle deben proporcionar ao público en xeral para que poida participar de maneira efectiva no proceso de toma de decisións relativas á concesión de autorizacións ás instalacións nucleares, observarase o disposto para tales efectos na Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental, e no Regulamento sobre instalacións nucleares e radioactivas.